

[Henrik Toft]

Venstre anbefaler lovforslaget til hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Bjørn Poulsen (SF):

På SFs vegne må jeg nok erkende, at jeg ikke ved, hvor hurtigt det kommer til at gå med dette lovforslags behandling under udvalgsarbejdet. Jeg skal i hvert fald først have forstået forslaget 100 pct., hvad det egentlig kommer til at dreje sig om. Rent teknisk synes jeg ærlig talt det er et makværk, der er lagt på folketingets bord. Derfor tror jeg nok, at der bliver lidt mere udvalgsarbejde, end man har tænkt sig fra starten.

Det er interessant, at de penge, der blev afsat for nu snart halvandet år siden, stadig væk ikke er brugt og nu skal bruges til det her. Der er forskellige årsager til, at pengene ikke er brugt. Det er der ingen grund til at gå så meget ind i nu. Det er klart, at man skal være lidt af en idiot som kreditor for at begynde at presse en gældssanering igennem, hvis man regner med, at landbrugsministeren kommer med en pose penge, som kan gøre det unødvendigt. Det er vel sådan set den væsentligste årsag til, at pengene ikke er brugt. Det er til gengæld også årsagen til, at mange helt nødvendige gældssaneringsager ikke er blevet kørt igennem, og at man igennem et års tid har haltet sig igennem i troen på og håbet om, at denne meget landbrugsvenlige regering skulle komme med noget fornuftigt. Men det er jo ikke første gang, at landbruget er blevet skuffet over en venstrelandbrugsminister. Denne gang er det i hvert fald ikke blevet bedre.

Jeg synes, det var interessant at høre nogle af de ordførerudtalelser, der kom ved denne første behandling. Jeg blev lidt forbavset over hr. Collet, for så vidt jeg hørte ham, skulle alle selektive ordninger forsvinde, alle disse mange forskellige selektive ordninger, vi har i landbruget. Det vil sige, at konsulentstøtte og lån til yngre landmænd og alt det andet, som har været nødvendigt for, at man har kunnet opretholde et nogenlunde rimeligt landbrug, åbenbart skulle væk. Det kan da godt være, at det ikke lige var de selektive ordninger, man fra det konservative folkepartis side ville have fjernet, men på den anden side: hvis man siger, det skal være en forretning det hele, er man nødt til at være helt generel og sige: så er det væk med

det hele! Den opfattelse bliver nok spændende at komme ud at forsvare i en landbrugs-sammenhæng.

En anden ting, som jeg også synes er interessant at høre, er, at forskningen skal rettes så meget mod den moderne teknologi. Det bliver den jo allerede i forvejen. Det kunne være, vi snart skulle til at rette den lidt imod, hvorledes vores jord egentlig har det i dagligdagen. Det bliver nok det næste store problem, landbruget kommer ud for: at vi nok ikke behandler vores jord så godt, som vi bør gøre det.

Der er én ting, som jeg til sidst er nødt til at komme med et enkelt spørgsmål om, og det skal såmænd ikke være til landbrugsministeren, men til en af de ordførere, der kommer efter mig, nemlig ordføreren for det radikale venstre: er det her det resultat, som skal følge alle de store ord, som vi har hørt her i de sidste par måneder om penge og hjælp til landbruget, er det her plus det andet forslag, som man åbenbart har indgået et forlig med regeringen om, resultatet af alle de store ord og alle de lange forhandlinger? Det bliver nok ikke nemt som radikal at komme ud og forklare landbruget det, men det bliver selvfølgelig de radikales egen sag, det skal jeg ikke gå ind i. Men jeg vil nok sige: det var da et pauvert resultat for landbrugsrets vedkommende.

Hvorledes vi vil stille os til selve lovforslaget, skal jeg ikke sige noget som helst om nu. Så længe det rent teknisk er så dårligt oplyst, som dette forslag i virkeligheden er, kunne jeg risikere at komme i klemme, for det kan jo være, at intentionerne og resultatet er to forskellige ting, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Jeg skal bare for god ordens skyld sikre mig, at hr. Bjørn Poulsen ikke har draget for vidtgående konklusioner af, hvad jeg har sagt. Først må vi huske, at skal vi fjerne særstøtten til den enkelte landmand, skal vi starte med også at fjerne særskatterne – dem, man har i forhold til det øvrige EF. Det er dér, vi starter. Bagefter kan vi så afvikle særstøtten til den enkelte landmand.

Med hensyn til konsulentordningerne skal vi huske, at det ikke er noget specielt for landbruget. I byerhvervene har man jo til-